

var den kombination, vi syntes måske kunne lignede en ladeport, alt efter hvor uetisk den kunne forvaltes, hvis det private alene eller markedsbetingelserne alene var herre i eget hus.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg kan ikke tilføje yderligere.

Jeg vil da gerne kvittere for, at fru Karen Klint kvitterede for det, jeg sagde. Det burde så bygge bro i den her sag og forhåbentlig føre til opfyldelse af min prognose fra før om, at man, når man får spurgt nærmere ind til det her under udvalgsarbejdet, når frem til at sige, som et parti, der almindeligvis hylder det kommunale selvstyre, at det her nok er en meget fornuftig mulighed at give landets kommunalbestyrelser.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Umiddelbart kunne det virke, som om ministeren ikke havde hørt efter, hvad jeg sagde; det tror jeg ikke er tilfældet. Jeg tror faktisk, at ministeren hørte, hvad jeg sagde. Derfor må konsekvensen af det, ministeren siger nu, være, at man ønsker at vride det lidt. For mit budskab var meget klart, nemlig at jeg ikke synes, at man skal lade principperne ryge, bare fordi ministeren har udsultet kommunerne.

Jeg synes, at det er en forkert konsekvens at tage, nemlig den, at når man har dårlige økonomiske forhold i kommunerne, kan man blive nødt til at gøre ting som den her reklamefinansiering; konsekvensen er altså, at principperne må lide under det.

Jeg synes, at man skulle sørge for at gå den anden vej, tage den anden konsekvens af det og sørge for, at kommunerne har ordentlige vilkår i stedet for. Så skulle det kommunale selvstyre nok blive særligt styrket på den baggrund.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Vi kan selvfølgelig godt tage en stor debat omkring de økonomiske rammevilkår for kommunerne. Jeg kan ikke genkende beskrivelsen af, at vi skulle have udsultet noget som helst. Den her regering har fulgt en meget bevidst strategi, hvor det vækstrum, der har været i den offentlige sektor, i høj grad har været forbeholdt netop kommuner og regioner, sådan at det er de opgaver, der løses borgernært, som har kunnet vokse.

Det her handler ikke om at udsulte eller ikke udsulte. Det handler, som hr. Ole Glahn bl.a. var inde på, om en generel samfundsudvikling, som over tid har gjort, at man, f.eks. når vi tager de kommunale idrætsanlæg, som noget naturligt har ønsket at supplere sin økonomi med banderekamer, ikke kun for at få en indtægtsside, men også for at skabe et signal om lokal opbakning til den lokale håndboldklub. Så der har hængt banderekamer for det ene og for det andet og for det tredje.

Jeg tror ikke, man kan udelukke, at Folketinget, hvis man på et eller andet tidspunkt tilbage i historien havde rejst en tilsynssag om, hvorvidt kommunalfuldmagten nu holdt til dette eller hint, allerede dengang for mange år tilbage ville have været nødt til at sige, at her var man nok nødt til at gå ind og lovgive. For kommunalfuldmagten har det med også at tilpasse sig samfundsudviklingen.

Så der er ikke tale om, at der er et akut behov for reklamefinansiering derude. Der er tale om, at kommunerne stille og roligt tilpasser sig samfundsudviklingen, og det synes jeg egentlig også hr. Kristen Touborg skulle, stille og roligt.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af lovforslag nr. L 137: Forslag til lov om ændringer af landets inddeling i kommuner og regioner og om opløsning og udpegelse af forpligtende kommunale samarbejder.

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen).
(Fremsat 25/1 2006).

Lovforslaget sættes til forhandling.